

DUVARLARA KAZINMIŞ MISRALAR

Felaketlerin ortasında bir çiçek yeşertmeye çalışmak nedir? Umutsuzluktan umut doğurmak, yıkılma tehlikesinde bir ağaçta tutunacak sağlam bir dal bulmak mümkün müdür? İmkânsızlıkları var eden insan mı, hayat denen kumar mıdır?

"Savaş" kanla, kılıçla, gözyaşlarının içeri döküldüğü savaş. İnsan hayatını beş harfe sığdıran kelime. Hayat da böyle kelimelerden ibaret değil midir? İçine pek çok yaşanmışlık sığdıran hayat bile tek kelimedir. İnsan hayatını faaliyetlerden çok kelimeler değiştirmeyecek olsaydı konuşmanın anlamı kalmaz, dünyaya sessizlik hakim olurdu. O halde kan ve kılıçların havada uçtuğu savaş kelimelerle değiştirilebilir, büyük bir zafer elde edilebilirdi. Kelimeler birleşti, İstiklâl Marşımız doğdu. Bu kelimeler, dizeler, mısralar savaşı etkiledi. İnsanları karamsarlığa, umutsuzluğa sürükleyen bu dönemde bir moral kaynağı gerekiyordu.

"Korkma" her şeyin başı korkulardır. İnsanı öldüren, yaşatan korkulardır. Fakat marşımız "korkma" ile başlar. Türk milleti için her şeyin başı korkmamaktır. Bu tarihin her miliminde aynıdır. Çünkü zaman geçse, dünya değişse de değiştirmeyecek tek şey damarlarımızda akan Türk kanıdır. Bu kan bastığımız toprakta, baktığımız al bayrakta sonsuza dek bulunacaktır.

"Bastığın yerleri toprak diyerek geçme, tanı:

Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı."

Türk yurdunun toprağına dahi Türk kanı karışmıştır. Bu topraklar kanla, kefensiz yatanlarla kutsanmıştır. Annelerimiz, babalarımız mezarımıza gelmeye dayanamayacakken; anneler, babalar çocuklarının kefensiz, mezarsız toprağına karışmasına razı gelmiştir. İnsanlar sevdiklerine veda edememiş, mezarlarına bir kez bile gidememiş, yerini hiç bir zaman bilmemişlerdir. Toprağı kutsal yapan altında kefensiz yatanlardır. Fakat bedeni toprağına karışan şehitlerimiz gözünü dahi kırpmamıştır. Zira onlara moral olması adına yazılan marş "korkma" ile başlıyordur. Yürekte korkunun, endişenin yerini vatan sevgisi, marşın ilk kelimesi almıştır.

"Verme, dünyaları alsan da bu cennet vatanı"

Bedeli kanla ödenmiş bir yurt tüm cihana değişilmez. Olur da tekrar bir savaş olursa ülkemde yaşayacağım en büyük felaketi gurbet ellerde yaşayacağım cennete tercih ederim. Damarlarımda akan kan bastığım toprakta da bulunduğundan ülkem her zerresi cennettir bana. Vatan her şeyin önünde gelir. Üzerinde yaşayacak bir vatanı olmayan insanlar öncelikli gördükleri işlerini yapamazlar. Bu nedenle Türk milletinin gözleri yurduna karşılık vaat edilenlere kapalıdır.

"Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Huda,

Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda."

Malsız, mülksüz, parasız, pulsuz yaşanırdaki da vatansız yaşanmaz. Yaradan her şeyimi alsın da vatanımı bana bıraksın. Benim vatanım ay yıldızın aydınlattığı, her karışında Türk kanı olandır. Varımı yoğumu bırakırım da vatanımdan kopmam. Parasız, pulsuz, açlık, sefalet içinde can vereyim de gördüğüm son şey mavinin üzerinde dalgalanan ay yıldız olsun, gözüm kapalı gideyim.

Marşımızın her mısrası anlam kokar. Lakin asıl anlam yaşanmışlıklardır. Mehmet Akif "O şiir bir daha yazılmaz. Onu kimse yazamaz. Onu ben de yazamam. Onu yazmak için o günleri yaşamak lazım" demiştir. Yaşananlar birer birer kelimelere, kelimeler dizelere, dizeler mısralara dönüşmüş, İstiklâl Marşımız doğmuştur. Bir şeyi yazmak için onu yaşamak gerekir. İstiklâl Marşımız yaşanmıştır. Bir daha yaşanamaz. Bunu Mehmet Akif "Allah bu millete bir daha İstiklâl Marşı yazdırmasın." Diyerek özetlemiştir.

Yaşanmışlıkların İstiklâl Marşı'nı oluşturması, marşımızın doğuşu; felaketlerin ortasında yeşeren bir çiçek. Kuruma tehlikesinde olan bir çiçeğe bile su verilmelidir. Yıkılmakta olan bir ağacın bile sağlam bir dalı vardır. Güç olan o dalı bulmaktır. Tutulan her dal elimizde kalsa bile vazgeçmemek gerekir. Zira marşımız yazılırken Mehmet Akif'in odasına giren bir arkadaşı kâğıtlar tükendiğinde duvarlara kazınmış mısralar görmüştür. Her zaman bir çıkış yolu bulunur. İnsan o çıkış yolunu isterse kazıyarak bulur. Zira zihinlerimize kazıdığımız marşımız, zamanında duvarlara kazınmıştır. Ay yıldız göklerde, İstiklâl Marşımız duvarlarda daim olsun. Ölmeden gözlerim son kez bayrağımda, bedenim vatanımın toprağında olsun.

İKRA NİSAN VURKAÇ

ATATÜRK ANADOLU LİSESİ

KEPEZ/ANTALYA